



Eucharisztia őrzési helyét a szennyeződések-től. A szláv oktatás szerint „az a kivót, amelyben őrizni fogják a szent Titkokat, az Úr Testét, legyen lefödve és a tetején legyen kereszt, és az isteni titkokkal mindig az oltárasztalon álljon”. Hangsúlyos az is, hogy fel nem szentelt személy nem is érintheti. A hagyomány szerint a szent titkokat nagycsütörtökön helyezik el a szentségtartóba, az előbbi leírás pedig azt is közli, hogy az isteni titkokat nemcsak nagycsütörtökön, hanem sok okból más napokon is a nagycsütörtökre leírt rend szerint meg lehet szentelni, kiszáritani és őrizni.

*A keleti egyház tradíciója szerint az oltárasztalon őrzött isteni titkok iránti hódolatból a királyi ajtó előtt sohasem megyünk el keresztvetés és meghajlás nélkül.*



TÓTH ÁRPÁD

# LÉLEKTŐL LÉLEKIG

Állok az ablak mellett éjszaka,  
S a mérhetetlen messzeségen át  
Szemembe gyűjtöm össze egy szelíd  
Távol csillag remegő sugarát.

Billió mérföldekről jött e fény,  
Jött a jeges, fekete és kopár  
Terek sötétjén lankadatlanul,  
S ki tudja, mennyi ezredéve már.

Egy égi üzenet, mely végre most  
Hozám talált, s szememben célhoz ért,  
S boldogan hal meg, amíg rácsukom  
Fáradt pillám koporsófüdelét.

Tanultam én, hogy általszűrve a  
Tudósok finom kristályműszerén,  
Bús földünkkel s bús testemmel rokon  
Elemekről ad hírt az égi fény.

Magamba zárom, véremmé iszom,  
És csöndben és tűnődve figyelem,  
Mily ős bűt zokog a vérnek a fény,  
Földnek az ég, elemnek az elem?

Tán fáj a csillagoknak a magány,  
A térbe szétszórta milljom árvaság?  
S hogy össze nem találunk már soha  
A jégen, éjen s messziségen át?

Ó, csillag, mit sírsz! Messzebb te se vagy,  
Mint egymástól itt a földi szívek!  
A Szíriusz van tőlem távolabb  
Vagy egy-egy társam, jaj, ki mondja meg?

Ó, jaj, barátság, és jaj, szerelem!  
Ó, jaj, az út lélektől lélekig!  
Küldözzük a szem csüggedt sugarát,  
S köztünk a roppant, jeges űr lakik!

